

Deel 1 Het meest gevaarlijke bijgeloof

Meteen naar de kern

Hoeveel mensen hebben al naar de wrede verschrikkingen van de geschiedenis zitten staren, met zijn talloze voorbeelden van de menselijke onmenselijkheden tegen mensen, en zich hardop afgevraagd hoe zulke dingen hebben kunnen gebeuren. De waarheid is, dat de meesten niet eens *willen* weten hoe het gebeurt, omdat ze zelf religieus verbonden zijn aan exact dat geloof dat dit mogelijk maakt. Het overgrote deel van lijden en onrecht in de wereld, al duizenden jaren en tot op vandaag, kan direct worden toegeschreven aan één enkel *idee*. Het is geen geldzucht of haat, of enige andere van de emoties of ideeën die meestal de schuld krijgen van het kwaad in de wereld. Integendeel, het meeste geweld, diefstal, mishandeling en moord in de wereld is het resultaat van een louter *bijgeloof* - een geloof dat, hoewel bijna universeel gedeeld, in strijd is met alle bewijzen en rede (hoewel degene die dat geloof aanhangen dat natuurlijk niet op die manier zien). De clou van dit boek is gemakkelijk te vertellen, maar voor de meeste mensen moeilijk te accepteren, of zelfs moeilijk om kalm en rationeel te overdenken:

Het geloof in "gezag", inclusief elk geloof in "regering", is irrationeel en tegenstrijdig in zichzelf; het is tegengesteld aan beschaving en moraliteit, en vertegenwoordigt het meest gevaarlijke, destructieve bijgeloof dat ooit bestaan heeft. In plaats van een kracht voor orde en recht, is het geloof in "gezag" de aartsvijand van het mensdom.

Natuurlijk is bijna iedereen opgevoed met het geloof in precies het omgekeerde: dat gehoorzaamheid aan "gezag" een deugd is (in de meeste gevallen in elk geval), dat respect en naleven van de "wetten" van de "regering" hetgeen is wat ons beschaafd maakt, en dat disrespect voor "gezag" alleen maar tot chaos en geweld leidt. In feite, zijn mensen zo grondig getraind om gehoorzaamheid te associëren met "een goed mens zijn", dat een aanval op het concept "gezag", voor de meeste mensen klinkt, als suggereren dat er geen goed en kwaad bestaat, dat er geen noodzaak is je te houden aan enige gedragsnorm, dat er geen behoefte is aan wat voor moraal dan ook. Dat is *niet* wat hier bepleit wordt, juist het tegenovergestelde.

Juist daarom. De reden dat de mythe van "gezag" neergehaald moet worden is omdat er wel zoiets is als goed en kwaad, het *maakt* uit hoe mensen elkaar behandelen, en mensen *behoren* altijd te streven naar een *moreel* leven. Ondanks de constante autoritaire propaganda die het tegendeel beweert, sluiten het respecteren van "gezag" en het respecteren van menselijkheid elkaar uit en staan lijnrecht tegenover elkaar. De reden om geen respect te hebben voor "gezag" is, opdat we respect *kunnen* hebben voor menselijkheid en recht.

Er is een scherpe lijn tussen wat ons geleerd wordt dat het doel is van "gezag" (het creëren van een vreedzame en beschaafde samenleving), en de werkelijke *resultaten* van "gezag" in de praktijk. Blader door een willekeurig geschiedenisboek en je zult zien dat het meeste

onrecht en verwoesting dat in de wereld is voorgevallen niet kwam door de mensen "die de wet overtraden", maar meer door mensen die wetten van verschillende "regeringen" *gehoorzaamden* en *handhaafden*. Het kwaad dat ondanks het "gezag" is gepleegd, is onbeduidend ten opzichte van het kwaad dat *namens* het "gezag" is gepleegd.

Ondanks dat, wordt kinderen nog steeds geleerd dat vrede en recht komt door autoritaire controle en dat ze, ondanks de flagrante kwaadaardigheden door autoritaire regimens over de hele wereld door de hele geschiedenis gepleegd, nog steeds moreel verplicht zijn om de huidige "regering" van hun eigen land te respecteren en te gehoorzamen. Men wordt geleerd dat "doen wat je gezegd wordt" synoniem is aan een goed mens zijn, en dat "regels volgen" synoniem is aan het goede doen. Integendeel, een moreel mens zijn vereist het nemen van persoonlijke verantwoordelijkheid, het onderscheiden van goed en kwaad en het volgen van je eigen geweten, het tegenovergestelde van respecteren en gehoorzamen van "gezag".

De reden dat het zo belangrijk is dat mensen dit feit begrijpen, is dat het primaire gevaar dat huist in de mythe van "gezag" *niet* leeft in het hoofd van de heersers in de regering maar in het hoofd van hen die *worden overheerst*. Eén kwaadaardig individu die graag de baas speelt is een onbeduidende bedreiging voor de mensheid behalve als een meute mensen zulke overheersing als legitiem beschouwen omdat het is verkregen door "wetten" van de "regering". De zieke gedachten van Adolf Hitler op zichzelf, brachten weinig of geen bedreiging voor de mensheid. Het waren de miljoenen mensen die Hitler als "gezag" zagen en zich daarom verplicht voelden om zijn geboden te gehoorzamen en zijn orders uit te voeren, die in werkelijkheid de schade van het Derde Rijk veroorzaakten. In andere woorden, het probleem is niet dat *slechte* mensen in "gezag" geloven; het probleem is dat op zichzelf *goede* mensen in "gezag" geloven en als gevolg, eindigen als voorstanders van, en zelfs plegers van, agressie, onrecht en onderdrukking, zelfs moord.

De gemiddelde staatsman (iemand die in "regering" gelooft), klagend over al de manieren waarop "gezag" wordt gebruikt als gereedschap voor het kwaad, zelfs in eigen land, blijft steeds vasthouden aan het idee dat het mogelijk is voor de "regering" om een macht voor het goede te zijn en houdt zich steeds voor, dat "gezag" het pad kan en moet leveren naar vrede en recht.

Mensen geloven ten onrechte dat veel van de nuttige en legitieme dingen die voordeel opleveren voor de menselijke samenleving het bestaan van "regering" noodzakelijk maken. Zo is het goed als mensen zich organiseren voor gezamenlijke defensie, hun krachten bundelen om gezamenlijke doelen te bereiken, manieren vinden om samen te werken en vreedzaam met elkaar om te gaan, overeenkomsten en plannen maken die het menselijk bestaan beter mogelijk maken en te streven naar wederzijdse voordelen en een geweldloze samenleving. Maar dat is *niet* wat "regering" is. Ondanks het feit dat "overheden" altijd claimen te werken ten voordele van de burger en het algemeen belang, is de waarheid dat "regering" in zijn hele aard, altijd lijnrecht tegenover de belangen van de mensheid staat. "Gezag" is niet een nobel idee dat soms fout gaat, noch is het een in principe geldig concept waar soms iets aan mankeert. Van boven tot onder, van begin tot eind, is het hele concept "gezag" in zichzelf antimenselijk en verschrikkelijk destructief.

Uiteraard vinden de meeste mensen zo'n bewering moeilijk te slikken. Is de regering niet een essentieel deel van de menselijke samenleving? Is het niet het mechanisme waardoor de samenleving mogelijk wordt gemaakt, omdat het imperfecte mensen dwingt om zich ordelijk en vreedzaam te gedragen? Is niet het stellen van algemene regels en wetten wat het ons mogelijk maakt om met elkaar overweg te kunnen, om geschillen te beslechten op een beschaafde manier, en handel te drijven en op andere wijze te communiceren op een eerlijke geweldloze manier? Hebben we niet altijd gehoord dat zonder "rechtstaat" en algemeen respect voor "gezag", we niet beter zouden zijn dan een bende domme, gewelddadige beesten, levend in een staat van oneindige conflicten en chaos?

Ja, dat is ons verteld. En nee, niets daarvan is waar. Maar proberen onze geest te ontworstelen van eeuwenoude leugens, proberen de waarheid te filteren uit een jungle van diepgewortelde onwaarheden, kan buitengewoon moeilijk zijn, om maar niet te spreken van oncomfortabel.

Overzicht

In de volgende hoofdstukken wordt de lezer meegenomen door verschillende stadia, met als doel een volledig inzicht te krijgen waarom geloof in "gezag" werkelijk het meest gevaarlijke bijgeloof in de geschiedenis van de wereld is. Als eerste, zal het concept "gezag" worden teruggebracht naar z'n meest fundamentele inhoud, zodat het kan worden gedefinieerd en objectief worden onderzocht.

In deel 2, zal worden aangetoond dat *het concept in zichzelf* dodelijk onvolkomen is, dat de onderliggende aanname van elke "regering" overduidelijk onverenigbaar is met logica en moraliteit. In feite zullen we zien dat "regering" een puur *religieus* geloof is - een op geloof gebaseerde acceptatie van een bovennatuurlijk, mythologische entiteit, welke nooit bestaan heeft en nooit zal bestaan. (Van de lezer wordt niet verwacht zo'n wonderlijke bewering te accepteren zonder overvloedig bewijs en degelijke onderbouwing, dit zal worden geleverd.)

In deel 3, zal worden aangetoond waarom het geloof in "gezag", inclusief alle geloof in "regering", zo verschrikkelijk gevaarlijk en destructief is. In het bijzonder wordt uitgelegd hoe het geloof in "gezag" een dramatische uitwerking heeft op zowel de *perceptie* als op *het doen en laten* van verschillende categorieën mensen, hoe dat er voor zorgt dat miljarden verder goede, vreedzame mensen, gewelddadige acties en immorele agressie door goedpraten of plegen. Werkelijk, iedereen die in "regering" gelooft doet dit, terwijl de grote meerderheid het zich niet realiseert, en het zelfs stellig zou ontkennen.

Als laatste in deel 4, krijgt de lezer een glimp te zien van hoe het leven er zonder geloof in "gezag" uit zou kunnen zien. In tegenstelling tot de gebruikelijke aanname dat afwezigheid van "regering" chaos en verwoesting betekent, zullen we zien dat wanneer de mythe van "gezag" is opgeheven, veel zal veranderen, maar veel ook hetzelfde zal blijven. We zullen zien waarom geloof in "regering" niet bijdraagt aan, of nodig is voor een vreedzame samenleving, zoals iedereen geleerd wordt, maar integendeel juist het grootste obstakel is

Veranderen van moraal

Het begrip "gezag" hangt af van de begrippen goed en kwaad (d.w.z. moraal). Te weten, "gezag" hebben betekent niet enkel de *mogelijkheid* hebben om andere mensen te dwingen, iets wat talloze misdadigers, dieven en bendes ook hebben die niet worden aangeduid als "gezag", maar het betekent het *recht* te hebben om andere mensen te commanderen, wat impliceert dat degenen die worden gecommandeerd een morele verplichting hebben om te gehoorzamen, niet alleen om straf te vermijden, maar ook omdat zulke gehoorzaamheid ("gezagsgetrouw zijn") moreel *goed* is en omdat ongehoorzaamheid ("de wet overtreden") moreel *slecht* is. Dus, voor het bestaan van zoiets als "gezag", moet er zoiets zijn als goed en kwaad. (Hoe men goed en kwaad definieert, of wat men gelooft dat de bron van moraal is, maakt niet veel uit voor de toepassing van deze discussie. Gebruik je eigen definities, en de logica zal nog steeds gelden.) Maar hoewel het concept van "gezag" het bestaan van goed en kwaad vereist, sluit het ook volledig het bestaan van goed en kwaad uit. Een eenvoudige vergelijking zal die schijnbaar vreemde bewering bewijzen.

Wiskundewetten zijn een objectief en onveranderlijke deel van de werkelijkheid. Als je twee appels bij twee appels doet, heb je vier appels. Degenen die wiskunde studeren willen meer over de werkelijkheid begrijpen, om te leren over wat er al is. Iemand die het wiskundeveld betreedt met de uitgesproken doelstelling de wiskundewetten te veranderen zou als krankzinnig worden gezien, en terecht. Stel je voor hoe absurd het is als een wiskundeprofessor zou verkondigen, "ik verklaar hierbij dat voortaan, twee plus twee gelijk is aan vijf". Maar zulke gekkigheid gebeurt elke keer als politici "wetgeving" uitvaardigen. Ze zijn niet alleen bezig om de wereld te observeren, en om zo goed mogelijk vast te stellen wat goed is en wat verkeerd is - iets wat ieder individu voor zichzelf zou, en moet doen. Nee, ze beweren de *moraal te veranderen*, door het uitvaardigen van een nieuw bevelschrift, met andere woorden, zoals de krankzinnige wiskunde professor denkt dat hij, door een enkele verklaring, twee plus twee gelijk aan vijf kan maken, spreken en handelen politici alsof ze de *bron* van moraliteit zijn alsof ze de macht hebben om *te corrigeren* (via "wetgeving") wat goed en fout is, alsof een daad slecht kan worden simpelweg omdat zij die "illegaal" verklaren.

Of het nu gaat om wiskunde, moraal, of iets anders, er is een groot verschil tussen proberen *vast te stellen* wat waar is en proberen *te bepalen* wat waar is. Het eerste is nuttig, het laatste is krankzinnig. En dat laatste is wat degenen in de "regering" elke dag pretenderen te doen. Door hun "wetgeving", geven politici niet slechts aan hoe ze denken dat mensen zich moeten gedragen, gebaseerd op universele normen van moraal. Iedereen heeft het recht om te zeggen, "Ik denk dat het doen van dit ding slecht is, en dat ding doen goed is", maar niemand zou zulke adviezen "wetten" noemen. Integendeel, de boodschap van de politici is: "We *maken* dit ding slecht, en *maken* dat ding goed". In het kort, elke "wetgever" lijdt aan een diep misleidend god-complex, dat hem doet geloven dat, via politieke rituelen, hij feitelijk de macht heeft, om samen met zijn collega "wetgevers" goed en kwaad te *veranderen*, door louter bevelschrift.

Stervelingen kunnen geen moraal veranderen, niet meer dan zij de wiskundewetten kunnen veranderen. Hun inzicht in iets kan veranderen, maar ze kunnen niet, bij decreet, de aard van het universum veranderen. Evenmin zou een geestelijk gezond iemand dat proberen. Toch is dat wat iedere nieuwe "wet" die wordt aangenomen door politici pretendeert te zijn: een *verandering* in de grondslag van moreel gedrag. Hoe idioot dat idee ook is, het is een noodzakelijk element voor het geloof in de "regering": het idee dat de massa moreel verplicht is om "wetgevers" te gehoorzamen - dat ongehoorzaamheid ("de wet overtreden") moreel verkeerd is - niet omdat de geboden van de politici toevallig stroken met de objectieve regels van moraal, maar omdat hun bevelen *dicteren* en *bepalen* wat moreel is en wat niet.

Het begrijpen van het simpele feit dat gewone stervelingen van goed geen kwaad kunnen maken, of kwaad in goed kunnen veranderen, geheel op zichzelf, doet de mythe van "regering" instorten. Iedereen die deze simpele waarheid volledig begrijpt kan niet blijven geloven in "regering", want als de politici zo'n bovennatuurlijke kracht ontbreekt, hebben hun geboden geen inherente legitimiteit, en houden zij op "gezag" te zijn. Tenzij wat de politici zeggen het goede is - tenzij goed en kwaad eigenlijk afkomstig zijn van de grillen van de politicus-goden - maar dan kan niemand enige morele verplichting hebben om de bevelen van de politici te respecteren of te gehoorzamen, en worden hun "wetten" volkomen ongeldig en irrelevant.

In het kort, of er nu een vaste standaard voor goed en kwaad bestaat, of dat je die zelf wilt definiëren, in beide gevallen zijn de "wetten" van de "regering" altijd onwettig en waardeloos. Ieder mens is (per definitie) moreel verplicht om te doen hetgeen hij voelt dat goed is. Als een "wet" hem vertelt om anders te doen, is die "wet" inherent onrechtmatig en moet niet worden gehoorzaamd. En als een "wet" toevallig wel samenvalt met wat juist is, dan is die "wet" gewoon niet relevant. Zo is de reden om af te zien van het plegen van moord, dat moord inherent verkeerd is. Ongeacht of politici "wetgeving" hebben aangenomen die verklaard dat moord verkeerd is - het al dan niet "verboden" zijn - heeft geen enkel effect op de moraal van de daad. "Wetgeving", ongeacht wat het zegt, is nooit de *reden* dat iets goed of slecht is. Als gevolg hiervan, zijn zelfs "wetten" die slechte daden verbieden, zoals mishandeling, moord en diefstal, onwettig. Terwijl mensen dergelijke handelingen niet zouden moeten plegen, is dat omdat de daden zelf intrinsiek kwaad zijn, niet omdat de door mensen gemaakte "wetten", zeggen dat ze verkeerd zijn. En als er geen verplichting is om de "wetten" van politici te gehoorzamen, dan hebben ze, per definitie, geen "gezag".

Terugkerend naar de vergelijking van de wiskundeprofessor, wanneer de professor als gezaghebbende had verklaard dat, louter door zijn bevelschrift, hij twee plus twee gelijk aan vijf gemaakt heeft, zou ieder weldenkend individu dat bevelschrift als onjuist en misleidend zien. Als, aan de andere kant, de professor verklaarde dat hij twee plus twee gelijk aan vier heeft *gemaakt*, zou een dergelijke bevelschrift nog steeds dom en zinloos zijn ook al *is* twee plus twee vier. Het bevelschrift van de professor is niet de *reden* waarom het vier is. Hoe dan ook, de verklaring van de professor moet en mag geen invloed hebben op het vermogen van mensen om twee en twee op te tellen. En zo is het ook met de "wetten" van de politici: ongeacht of ze daadwerkelijk samenvallen met

objectief goed en kwaad, ze hebben nooit "gezag", want ze zijn nooit de *bron* van goed en kwaad, ze *creëren* nooit een verplichting voor iedereen om zich op een bepaalde manier te gedragen, en moeten en mogen dus geen invloed hebben op wat iedere individu als moreel of immoreel beoordeeld.

Zo ook de anti-drugs "wetten". Geloven dat het slecht is om geweld te gebruiken tegen iemand voor het hebben van een biertje (wat "legaal" is), maar goed voor "wetshandhavers" om geweld te gebruiken tegen iemand die cannabis heeft (omdat het "illegaal" is), impliceert logischerwijs dat politici in feite de mogelijkheid hebben om moraal te veranderen - om twee in wezen identieke gedragingen te nemen en één daarvan een immorele daad te maken die zelfs gewelddadige bestraffing rechtvaardigt. Bovendien, als men de legitimiteit van "wetten" (politieke bevelen) accepteert, moet men ook accepteren dat het drinken van alcohol op één dag perfect moreel was, maar de volgende dag immoreel was - de dag waarop het "verbod" is vastgesteld. Dan, niet vele jaren later, was het één dag immoreel, en de volgende dag moreel - de dag waarop het verbod werd ingetrokken. Zelfs de goden van de meeste religies claimen niet de bevoegdheid om hun geboden voortdurend te wijzigen en te herzien, om regelmatig te *veranderen* wat goed en fout is. *Alleen* politici claimen een dergelijke bevoegdheid. Elke daad van "wetgeving" impliceert zulke krankzinnigheid: het idee dat op de ene dag een daad volkomen geoorloofd zou zijn, en de volgende dag - de dag dat het werd "verboden" - hetzelfde immoreel zou zijn.

De onvermijdelijkheid om te oordelen

Bijna iedereen wordt geleerd dat respect voor de "wet" van cruciaal belang is voor beschaving, en dat de goede mensen degenen zijn die "volgens de regels" spelen, hetgeen betekent dat ze mee werken aan de regels van de "regering". Maar in werkelijkheid, zijn moraal en gehoorzaamheid vaak directe tegenstellingen. Onnadenkende naleving van elk "gezag" vormt het grootste verraad aan de mensheid dat maar mogelijk is, aangezien het probeert om de vrije wil en het persoonlijk oordeel wat ons menselijk maakt en ons in staat stelt moreel te zijn te verwerpen, ten voordele van blinde gehoorzaamheid, wat menselijke wezens reduceert tot onverantwoordelijke robots. Het geloof in "gezag" - het idee dat een individu ooit een verplichting heeft om zijn eigen oordeel en besluitvormingsproces te negeren ten gunste van gehoorzaamheid aan iemand anders - is niet alleen een slecht idee. Het is innerlijk tegenstrijdig en absurd. De diepe waanzin hiervan kan als volgt worden samengevat:

"Ik geloof dat het goed is om de wet te gehoorzamen. Met andere woorden, ik oordeel dat ik moet doen zoals de wetgever beveelt. Met andere woorden, ik oordeel dat, in plaats van zelf te beslissen over wat ik moet doen, ik mezelf moet onderwerpen aan de wil van de mensen in de regering. Met andere woorden, ik oordeel dat het beter is dat mijn daden worden bepaald door het oordeel van de mensen aan de macht in plaats van door mijn eigen persoonlijke oordeel, met andere woorden, ik oordeel dat het goed voor mij is het oordeel van anderen volgen, en slecht voor mij om mijn eigen oordeel te volgen. Met andere woorden, ik oordeel, dat ik zelf niet mag oordelen".

Onderwijzen van blinde gehoorzaamheid

Het veronderstelde doel van scholen is om lezen, schrijven, rekenen, en andere kennisgebieden van denken te leren. Maar de boodschap die "onderwijs" instellingen eigenlijk onderwijzen, veel effectiever dan alle nuttige kennis of vaardigheden, is het idee dat onderdanigheid en blinde gehoorzaamheid aan "gezag" deugden zijn. Overweeg simpelweg eens de omgeving waarin de meerderheid van de mensen het grootste deel van hun vormende jaren doorbrengen. Jaar na jaar, leven leerlingen in een wereld waarin:

- Ze goedkeuring, lof en beloning ontvangen als ze zijn waar "gezag" hen vertelt te zijn, wanneer "gezag" hen vertelt daar te zijn. Ze ontvangen afkeuring, verwijten en straf als ze ergens anders zijn. (Dit omvat het feit dat zij om te beginnen verplicht op school zijn.)
- Ze ontvangen goedkeuring, lof en beloning als ze doen van wat "gezag" hen vertelt te doen. Ze ontvangen afkeuring, verwijten en straf als ze iets anders doen, of als ze niet te doen wat "gezag" hen vertelt te doen.
- Ze ontvangen goedkeuring, lof en beloning als ze spreken wanneer en hoe "gezag" hen vertelt te spreken. Ze ontvangen afkeuring, verwijten en straf als ze spreken op een ander moment, op een andere manier, of over elk ander onderwerp dan wat "gezag" hen vertelt over te spreken, of als ze niet spreken wanneer "gezag" hen vertelt te spreken.
- Ze ontvangen goedkeuring, lof en beloning als ze elk willekeurig idee herhalen waarvan "gezag" verklaart dat ze waar en belangrijk zijn. Ze ontvangen afkeuring, verwijten en straf als ze het oneens zijn met de meningen van hen die beweren "gezag" te zijn, hetzij mondeling of in een schriftelijke toets, of als ze nadenken of schrijven over andere onderwerpen dan waarover "gezag" hen vertelt na te denken of te schrijven.
- Ze ontvangen goedkeuring, lof en beloning als ze onmiddellijk eventuele problemen of persoonlijke conflicten die ze tegenkomen aan het "gezag" vertellen. Ze ontvangen afkeuring, verwijten en straf als ze proberen om zulke problemen zelf op te lossen of meningsverschillen zelf te beslechten.
- Ze ontvangen goedkeuring, lof en beloning als ze ongeacht welke regel naleven, echter willekeurig, "gezag" beslist welke wordt opgelegd. Ze ontvangen afkeuring, verwijten en straf als ze ongehoorzaam zijn aan dergelijke regels. Deze regels kunnen over bijna alles gaan, inclusief welke kleren ze dragen, welke kapsels ze hebben, welke gezichtsuitdrukking ze hebben, hoe ze in een stoel zitten, wat ze op het bureau hebben, welke richting ze op kijken, en welke woorden ze gebruiken.
- Ze ontvangen goedkeuring, lof en beloning als ze aan het "gezag" vertellen wanneer een andere leerling ongehoorzaam is aan de "regels", en ze ontvangen afkeuring, verwijten en straf als ze dat niet doen.

De kinderen zien duidelijk en onmiddellijk dat, in hun wereld, er twee verschillende klassen van mensen zijn, de meesters ("leraren") en de onderdanen ("leerlingen"), en dat

Deel 4 Leven zonder het bijgeloof

De oplossing

Bijna iedereen kan op zijn minst een aantal problemen zien bij de "regering" waar hij onder leeft, of het nu de corruptie, oorlogszucht, socialistische herverdeling, inbreuk door politie, of andere onderdrukking is. En velen zijn wanhopig op zoek naar een oplossing voor zulke problemen. Dus stemmen ze op deze of gene persoon, ondersteunen deze of gene politieke beweging of partij, lobbyen ze voor of tegen deze of die wetgeving, en bijna altijd eindigt het in teleurstelling over de resultaten. Ze kunnen gemakkelijk allerlei problemen identificeren en erover klagen, maar een echte oplossing ontgaat hen altijd.

De reden dat ze altijd teleurgesteld zijn, is omdat het probleem niet bij de mensen in de "regering" zit: het zit in de hoofden van hun slachtoffers. Knutselen met de "regering" kan niet een probleem verhelpen dat niet afkomstig is van de "regering". De ontevreden kiezer beseft niet dat het zijn eigen kijk op de werkelijkheid, zijn eigen geloof in "gezag" is, wat de oorzaak is van het grootste deel van de problemen in de samenleving. Hij gelooft dat een heersende klasse een natuurlijk, noodzakelijk, en nuttig onderdeel van de samenleving is, en dus richten al zijn inspanningen zich op het gekibbel over wie de leiding moet hebben, en over hoe de macht van de "regering" moet worden gebruikt. Als hij denkt aan "oplossingen", denkt hij binnen de grenzen van staatsisme. Daardoor is hij vanaf het begin al machteloos. De meesters bedelen om aardig te zijn, of om een nieuwe meester vragen, leidt nooit naar vrijheid. In plaats daarvan, zijn zulke gedragingen graag geziene indicators dat de persoon niet eens vrij is in zijn eigen geest. En een man wiens geest niet vrij is, zal ook nooit vrij in het lichaam zijn.

Mensen zijn zo gewend mee te doen met de cultus rituelen samengevat onder de noemer "de politiek" (stemmen, lobbyen, verzoekschriften, campagnes, etc.) dat iedere suggestie dat ze zich niet zouden moeten vermoeien aan dergelijke zinloze en machteloze pogingen deel te nemen, in hun ogen neerkomt, op de suggestie dat ze "niets moeten doen". Omdat ze de partijprogramma's lezen, verkiezingsuitslagen bekijken, zeuren en bedelen zien als het hele spectrum van mogelijkheden waarover zij beschikken als het gaat om "regering", zijn ze niet in staat om nog iets anders dat werkelijk naar vrijheid zou kunnen leiden te begrijpen. Dus wanneer een volutarist of anarchist zowel het probleem als de oplossing uitlegt, maar zonder een nieuwe kandidaat te presenteren om op te stemmen, of een nieuwe politieke partij om te steunen, of een nieuwe beweging om achter aan te lopen - met andere woorden, niets voor te stellen dat samenvalt met het bijgeloof (van "regering" en "gezag") zal de gemiddelde staatsist klagen dat er geen oplossing werd aangeboden. Vanuit hun perspectief, iedereen die het "politieke" spel niet speelt, binnen de door de heersende klasse vastgestelde regels, "doet niets". Ze verklaren geëmotioneerd, "Je moet meedoen!" Ze realiseren zich niet dat deelname aan het spel gemaakt en gecontroleerd door tirannen "niets doen" is, niets nuttigs tenminste.

Anti-autoritaire opvoeding

Opvoeding is zo vaak gebaseerd op autoritarisme dat veel mensen zich zelfs niet kunnen voorstellen hoe niet autoritaire opvoeding eruit zou zien. Het is belangrijk om het effect te onderscheiden, dat het verliezen van het "gezag" bijgeloof op opvoeding zou hebben. Het wil niet zeggen dat ouders geen beperkingen op kunnen leggen aan het doen en laten van hun kinderen, noch zou het uitsluiten dat ouders in veel situaties kinderen tegen hun wil in onder controle houden. Maar het zou de mentaliteit van zowel de ouders als de kinderen drastisch veranderen.

Kinderen het verschil tussen goed en kwaad leren, en hen leren om gehoorzaam te zijn, wordt tegenwoordig door de meeste mensen beschouwd hetzelfde te zijn. Echter, een ouder kan een kind net zo gemakkelijk opdragen iets verkeerd te doen als dat hij hem kan opdragen iets goed te doen. In tegenstelling tot wat autoritaire opvoeding leert, betekent het feit dat een ouder een opdracht geeft niet automatisch dat het goed is, en maakt het kind niet verplicht om te gehoorzamen. Stel dat, een ouder zijn kind opdraagt winkel-diefstallen te plegen, dan heeft het kind geen morele verplichting om dat te doen, en ongehoorzaamheid zou volkomen gerechtvaardigd zijn (hoewel waarschijnlijk gevaarlijk). Natuurlijk, zou het kind misschien niet begrijpen dat stelen verkeerd is, als zijn ouders hem vertelden te stelen.

Aan de andere kant, zou een ouder een noodzakelijke, gerechtvaardigde beperking op kunnen leggen aan zijn kind, terwijl het kind dat niet leuk vindt en gelooft dat het niet juist is. In beide gevallen is het kind alleen verplicht te doen wat hij zelf goed acht. Het alternatief zou zijn dat hij de morele plicht heeft om te doen wat hij denkt dat *verkeerd* is, wat onmogelijk is. En dit is waar het verschil ligt: de autoritaire ouder leert het kind dat gehoorzaamheid, in en op zichzelf, een morele verplichting is, ongeacht de opdracht (b.v. "Omdat ik je vader ben en ik het zeg!"). De niet-autoritaire ouder kan ook beperkingen opleggen aan het kind, maar hij eist niet dat het kind het *leuk* moet vinden, noch doet hij alsof zulke beperkingen rechtvaardig zijn, simpelweg omdat de ouder het zegt. Met andere woorden, de niet-autoritaire ouder kan het nodig vinden om beperkingen op te leggen, omdat het kind nog niet over de kennis of inzicht beschikt en niet voldoende bekwaam is, om al zijn eigen keuzes te maken, (zoals bedtijd, eten, etc.), maar hij beweert niet dat het kind een morele plicht heeft om te gehoorzamen zonder vragen te stellen. Hoe eerder het kind de *reden* voor de "regel" kan worden geleerd, hoe eerder hij kan begrijpen waarom doen wat zijn ouders zeggen hem ten goede zal komen. Natuurlijk, is dat niet altijd mogelijk, zeker als de kinderen nog erg klein zijn. De ouder die het kind weerhoudt van het leeg eten van een doos snoep dient het belang van het kind, dat nog niet genoeg begrip of zelfbeheersing heeft om zijn eigen belangen te dienen. Maar het kind leren dat hij een morele plicht zou moeten voelen om zich aan regels te houden die in zijn ogen oneerlijk, overbodig, zinloos, dom, of zelfs schadelijk zijn, alleen maar omdat "gezag" hem dat opdraagt, is dat kind de gevaarlijkste les te leren die er kan zijn: dat hij moreel verplicht is om in te stemmen met oneerlijke, onnodige, zinloze, domme, schadelijke dingen, wanneer die worden opgedragen door "gezag".